

(SRI M. MADIAH.)

ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ-ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು keep up ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. Weaker Section ನವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ adequate safeguard ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಶಂಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ, ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೂ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“ That the demand be reduced by Rs. 100. ”

The House will now rise for lunch and meet again at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Eight Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty-eight Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Statement by Sri Mulka Govinda Reddy.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chital-drug).—Sir, I request you to kindly permit me to make a statement in order to clear any possible misapprehension resulting from the statement of the Chief Minister the other day that I tried to influence him and that he did not yield to it. In view of your ruling given earlier, precluding the question being raised now, it has become necessary to make this statement to clear such misapprehensions.

It may be that in my capacity as a member of the Legislature, I meet the Chief Minister or other Ministers to urge for consideration of certain legitimate grievances of the public or a section of them, as I consider that it is my duty to do so. But I can assure you, Sir, and through you the members, that I never approached the Chief Minister on behalf of any officer in respect of revision of age.

Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ನಿದ್ಡಯ್ಯ (ಬೇಲೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಬಾಯಿಲೆಯಾಗಿ ದ್ದರೂ ನಹ ಈ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಬಾದಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಂಗಳಿಗೆ ಷು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕುಂದೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹತ್ತು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸೇರು ರಾಗಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಮೂರು ಸೇರು ರಾಗಿ ಇದೆ. ಈಗಲೂ ನಹ ಅದೇ ಗ್ರಾಂಟುನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೈಲನಲ್ಲಿ ಕಠಿಣಸಜಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಂಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟ ಹೇಳತೀರದು. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಹ ನಾವು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಏನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಏಳಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಅದರ ವಿಚಾರ ನಹ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈದಿನ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಹ ಅದು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಉಂಟಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕಬೇಕು ಎಂಬ ಮನವಿ ಈಗ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕವೂ, ಇತರ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಬೇಡಿಕೆ ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲಾದರೂ ಈಡೇರುತ್ತದೆಂಬ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ಈಗ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈವರ್ಷ ಹಾನನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ 60-70 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ allotment ಒಂಬ ತಕ್ಕ ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿಗೆ renew ಆಗಿದೆ, ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಬಡ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂ ದಿ ಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವಿದಿಯಲ್ಲಿ ನಹ ವಿಧವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕೋಮುಗಳಲ್ಲೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಾಗ ಇವರಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕರಾಗು

ವುಡು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಬಡ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾನ್ಯರುಗಳ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಎಂದೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ, ನಿರ್ಣಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸದಸ್ಯರು ದೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರಕಿದೆಯೇ? ಈ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬರಾತ್ತಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಿರುವ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ ತಿಂಗಳಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಸಲ್ಲುವಂತೆ, ಒಪ್ಪಂದಿಸಿ ಉಳಿದ ಖರ್ಚಾದರೂ ನುಗ್ಗುವವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಇವರ ಕಷ್ಟವೇನೆಂದು ವೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬಡತನದ ಬೇಗನೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಟಿಮಾನವರಗೂ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೈಮರಿ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಗೆ ತಳಹದಿಯೊಪ್ಪಾದಿಯಲ್ಲರುವ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅನೇಕ ಬಡವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ, ಲೋಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿಯಾದ ಕೊಡರೇ ಮುಂದೆ ಅವರನ್ನು ಒಡಿಸಲು ಹಣ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಸಹಲಕ್ಷ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉರಿದಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಜನತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಷ್ಟೂ ಆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡು ಇವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೋಡಿ, ನಣ್ಣನಣ್ಣ ನೌಕರರಿಗೆ, ಎಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕಚೇರಿ ಜವಾನನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅವನು ಜವಾನ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗದೇ ಇರುವಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು, ಒಬ್ಬ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಂಬಳ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ! ಆದರೆ ಆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಇದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಬೇಕು, ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡವರಿಗೆ, ಕೇವಲ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು, ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ರೆಕಾರ್ಡರ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇವೊತ್ತೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕಮಿಷಿ ಮೆಂಬರಾಗಿದ್ದು ಈಗ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕರು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀಷಿಪ್ ಕೊಡಿಸಿ, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಇಷ್ಟು ಕೂಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋದ ಹೋದ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಬಡ ಜನರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬಡ ನೌಕರ, ಬಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಬಾರದು? ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಬಡ ಜನರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬಡ ನೌಕರರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನಾನು ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದನೆಮಾಡಿ, ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು-ಮೂಡಿ ಗೆರೆ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1/5 ಭಾಗ ಹರಿಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.)

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಗ್ರಾಂಟ್‌ಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಸಂಪನ್ಮೂಲ ಗಮನಗೊಳಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಹರಿಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಎಷ್ಟು ಹರಿಜನರು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು, ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲು, ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಕೆಲವುಕಡೆ ಇತರರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಯಾವರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಂಟ್ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಭರವಸೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಗಳ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಒಂದು ಸದಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲುಜೋಷಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ನುಮ್ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿದಂತೆ ಆಯಿತೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಅಧೀನರೂ ಕೂಡ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಆ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇರುವಾಗ ಆ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ದ್ರವ್ಯ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮರೆಯಲಾಗದ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರೋ, ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಮರೆಯಲಾಗದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮೈದಾನದ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ತಾರತಮ್ಯವಿದೆ

ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮರೆಯಲಾಗದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳು ನೂರ್ಯನ್ವೇಷಣೆಯಾದ ಕಷ್ಟ. ನೂರ್ಯನ್ವೇಷಣೆಯಾದ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು ಜನಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇತುವೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮರೆಯಲಾಗದ ಈಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಕೇವಲ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ, ಬಟ್ಟೆ, ಬಹಳ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೀಡಿಂಗ್ ರೂಂ ಮತ್ತು ಲೈಬ್ರರಿ ಫೀಜಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ (exempt) ವಾಫಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ exemption ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕಕಡೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪೂರೈಕೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಬರೀ ಹೇಳುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಹಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಬಾಯಿಲ್ಲ ಹೇಳುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಯಾವರೀತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತಯಾರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಮೆಟ್ಟಿಕ್ಕುಲೇಷಣೆವರೆಗಾದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆಯಾದರೂ ಆದರೂ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೆಯೇ ಏನು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 4 ಕೋಟಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿದ್ಯಾ ವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಪೈಕಿ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೋ ಆಯಾ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದಾಮಾಫಾ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು 1954-55ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ 19 ಜನ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ವಿನಯದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ನಾನು ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಅನೇಕವು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಜವಾಬು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅರ್ಥವಾಗ

ಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕರ್ಣಾಳಿಕರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈನೂರು ದೇಶ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೈದರಾಬಾದು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿಂತ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನನಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದು ಯಾವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವರ್ಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅಂಕಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಯಾವ ಸ್ಕೂಲು ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಶುಲ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಸಭಿಕರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಜೊತೆಗೆ ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ "to urge the need for providing adequate number of B. C. Scholarships to the Scheduled Caste Students" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Adequate number ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರದ ರೀತ್ಯಾ ನೋಡಿದರೆ 1949-50 ರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆಯೋ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳ 1/3 ಭಾಗದ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ರೇಷಿಯೋದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 1952-53ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ 1/3 ಭಾಗದ ಪ್ರಪೋರ್ಷನ್ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 1953-54ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನೋಡಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಆ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 1949-50ರಲ್ಲಿ 4,304 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದು 799 ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಸಿಕ್ಕಿ 1/5 ಭಾಗದವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿದೆ. 1952-53ರ ರಲ್ಲಿ 4,493 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಾಗ 899 ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದು 1/5 ಭಾಗದ ರೇಷಿಯೋವಿಗೆ ವರ್ಕ್‌ಔಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೂ 1954-55ರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಪೋರ್ಷನ್ ಕಾಪಾಡಲು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಖಂಡಿತ ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ 72,490 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇ ಕೂಡುತ್ತಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೆಚ್ಚು ಹುಡುಗರು ಬರುವಾಗ ಪ್ರಪೋರ್ಷನ್ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹುಡುಗರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ 7½ ರೂಪಾ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಯುಗಳಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಆ 7½ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡರೂ ಹಣದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೂ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಈ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಗಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ, ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗಿರುವ 1, 2 ಮತ್ತು 3 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರೇಡುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಒಟ್ಟು 2½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರೇಡನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳೆಲ್ಲ, ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಿಯಲ್ ಶುಲ್ಕಗಳೆಲ್ಲ, ಸಿಟುಗಳೆಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ. 13 ಸಾವಿರ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರೇಡುಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾಗುವುದರಿಂದ 20 ಲಕ್ಷ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಏಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡಿ ಹಣವೆಲ್ಲರೂ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜಾಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಆದರಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಾಭ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನಿರಾಶರಾಗಬಾರದು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಷನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮಾದಯ್ಯ.—ನನ್ನ ಬೋಧಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Next cut motion, either 20 or 21 may be moved by Sri G. Puttaswamy.

Girls' High School at Chikmagalur.

Sri G. PUTTASWAMY.—I beg to move:

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the need for starting a Girls' High School at Chikmagalur.)”

ನಭಾಷಿತಗಳೇ, ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋಧಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಲಕಿಯರ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ಸಹ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಅನಾನುಕೂಲಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ Joseph Convent Schoolನಲ್ಲಿ 200 ಜನಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚ್ಛು ಒಂದೇ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಮರಿನಾಡಿನ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ; ಈ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಿಯರ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಏಕೋ ಇದನ್ನು ನಿವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಈ ಬಾಲಕಿಯರ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರೇಜು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನುಮಾರು 95 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಫಂಡಿಗೆ ಜಮಾಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಜಮಾ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಿಡ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲು ಬೋರ್ಡ್‌ಂಗ್ ಹೋಂ ಇದೆ. ಅದು ಕೇವಲ 40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಮಾಡಲು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ 50—60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಚ್ಛು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಕೇವಲ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದರೋ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮರಿನಾಡಿನ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಬಡವರು ಅನೇಕವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೂರು ಹೋದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ನುಮಾರು 70—80 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವಾಗ ಕೇವಲ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ 50—60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿವೆ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿವೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯವು ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮೂಡಿಗೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರಾಂತ.

Mr. SPEAKER.—The cut motion is for starting a Girls' High School but you want to speak on all your cut motions in a way. You kindly confine your remarks to the cut motion you have now moved.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗಿದೆ, ಯತ್ನವಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕಿಯರ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಏನು ಅನಾನುಕೂಲವಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved.

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

* ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಈ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯದ ಮುಖೋದ್ದೇಶ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ವಿಚಾರ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಈಗೊಂದು ಬೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿಚಾರ. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ತಮ್ಮ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನನ್ನ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Educational Facilities to Backward people of Malnad.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು—ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆ ಕಠಿಣತೆ ಇದೆ:

L. A.

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the need for giving more educational facilities to people who are backward in Malnad parts).”

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಟಿನವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನರು, ಬೇಡರು, ಕುಂಬಾರರು, ಕೊರಮರು, ಬಿಲ್ಲವರು, ಕೊರಚರು ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಜಾತಿಯವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನಾಂಗದ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜನಾಂಗದವರು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಮಸ್ತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ Scholarshipsಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವು ಮುಂದೆ ಬಂದಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂಬ ಧೈಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಇವರಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಈ ಬೋರ್ಡು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

* ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ, ಜನರು ಸಹ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕವರು ಎಂದು ವಿಧಿವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉದಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 300 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾದರೂ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 200 ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸಹ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಕಿ ಕಡೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿದೆ. ಮಲೆನಾಡು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ 50 ಮತ್ತು ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 50 ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ.—Backward Scholarship ನಾಲ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ದೊರಕಲು ಅನಾನುಕೂಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ.

* ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಈಗ ತಾನೇ ತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದಕಾರಣ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಬೋರ್ಡು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಲ್. ನುಬ್ಬಮ್ಮ.—ನನ್ನ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Payment of Government Quota to Municipal High Schools.

4 P.M.

Sri B. MADHAVACHAR (Bhadra-vati).—I beg to move :

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to expedite payment of Government quotas to Municipal High Schools to enable the teachers to get their pay regularly).”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟು: ಅನೇಕ ಪೌರಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಳ ಪಾವತಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಪೌರಸಭೆ-ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಹದಗೆಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರುವ ಗ್ರಾಂಟು ಸಹ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗೆ ಎಡೆಗೊಡದೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಂಟು ಪೌರಸಭೆಗೆ ತಲುಪುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಈ ಬೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಯಾವುದಾದರೂ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸೇರಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ, ಮಂಜೂರಾತಿ ಪಡೆದು ಸೇರಿಸಿದರೆ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಬಂದ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ, ನಿಬ್ಬಂದಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೊದಲು

ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಮಂಜೂರಾತಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆಯಿತ್ತ ಮೇರೆ ಮಾನ್ಯ ನೂಚಕರು ತಮ್ಮ ಬೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾಧವಾಚಾರ್.—ನನ್ನ ಬೋತಾ ನೂಚನೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Posting Primary School teacher to Kadiranpalya in Ulsoor.

*Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Sir, I beg to move :

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the need of posting a primary school teacher to Kadiranpalya in Ulsoor Constituency).”

Though the cut motion looks so simple, I have to say that this is the third time I am moving it on the floor of this House and still it has not received the attention that is due. I do not know whether any cut motion which is moved in this House, comes to the notice of the Government. Other cut motions that are included in the list but are not moved will come to the notice of the Government. So I understand. Last time I had no occasion to move my cut motion though printed in the list and I think the Government have not noticed it. I have written a letter to the Director of Public Instruction in the matter and till today I have not received any reply from him. The village people have constructed a building at their cost and they have written to the Government asking for a teacher to be posted and in spite of that, I have not received any reply from the authorities concerned. Also the other day the Hon'ble the Revenue Minister went to the place for a function and the villagers showed the building also. He was pleased to see the building and he immediately promised to grant a teacher. He intimated to the Director of Public Instruction. But till today no teacher has been posted. Similar

is the case with every place in the neighbouring villages. So I request the Government to definitely look into the need for posting a primary school teacher there.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸೂಚಕರು ಮೊದಲು ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒದಿದಾಗ ಅಲಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಡೀರನ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಇದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸೂಚಕರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ಕೂಲ್ ಸಹ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈಗಂತೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರರಿಂದ ವರದಿ ಬಂದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜಾಗೃತ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

Sri M. PALANIYAPPAN.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri Govinda Raju is not here. The next 12 or 14 cut motions are in the names of several members. They may select 3 or 4 of them. Till five we go on with the demand.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR (T.-Narasipur).—In obedience to your direction, I would like to move cut motion No. 38 provided other members who have signed with me move other cut motions. I will select only one among them, in view of the direction.

Mr. SPEAKER.—From Nos. 33 to 38 there are some more cut motions. Are those who have signed those cut motions agreeable to this proposal?

MEMBERS.—Yes.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I have some local grievances.

Mr. SPEAKER.—I will just make myself clear. Sriyuts M. Chikkalingiah and B. P. Nagaraja Murthy have signed also. Do they agree to the moving of earlier cut motions now selected?

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY (Malavalli).—Myself and Sri Chikkalingiah and U. M. Madappa—all the

three of us have sent some other cut motions. We are satisfied if we are given chance to move any one of them.

Mr. SPEAKER.—Which are those numbers?

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—I take No. 81.

Mr. SPEAKER.—No; we may not reach that number. Only half an hour more. So you also agree with Sri Nagaraja Murthy, Sri Chikkalingiah?

Sri M. CHIKKALINGIAH (Malavalli—Scheduled Castes).—Yes.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Just give them each a chance to move one of their cut motions.

Mr. SPEAKER.—Let us see if at all we reach them.

4-30 P.M.

Working of the Grant-in-aid Rules.

***Sri S. SRINIVASA IYENGAR** (T.-Narasipur).—Sir, I beg to move:

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (in order to raise a discussion on the working of Grant-in-Aid Rules).”

Sir, High School education is being given to pupils in Mysore State in 217 high schools of which 67 high schools are run by private institutions and are included under the grant-in-aid rules. Out of 217 high schools, the Government manage only 40 of them. Local bodies, that is, Municipalities manage 64 and District Boards 37. Sir, the Government framed these Grant-in-aid Rules in the year 1929 and at that time it was decided that these institutions should be paid the grant at the rate of Rs. 50 per section per annum. By 1941, they revised these rules in such a manner as to give aid at the rate of Rs. 100 per class irrespective of the number of sections in each class. And in 1947 they further liberalised it to such an extent as to meet 75 per cent of the net authorised expenditure. Sir, out of the 217 high schools, Government is managing only 40 at an estimated cost of Rs. 15.57 lakhs, while the Government is giving a grant of

(SRI S. SRINIVASA IYENGAR.)

9.61 lakhs as its share towards the management of 167 schools. Why I have given these figures is for this reason. The net authorised expenditure as determined by Government is no doubt taken into consideration for giving grants. Actually, what has happened is, in most of these grant-in-aid institutions, the salary that is given to the teachers is low. The Government have the control over the transfer and promotions of the teachers so far as it relates to the schools managed by Municipalities and District Boards. And promotions and appointments are not controlled so far as they relate to the grant-in-aid institutions other than those managed by the local bodies. Sir, when the grant-in-aid rule says that the Government will give 75 per cent of the net authorised expenditure, if the private institutions do not give increments to the teachers of these institutions, I want to know why Government should withhold their portion of it. They have committed themselves anyway to give 75 per cent of the net authorised expenditure and the remaining 25 per cent has to be met by the individual or the private institution and if the private institutions do not come forward with their 25 per cent, why should Government withhold their 75 per cent which is meant for the improvement of the conditions of the services of the teachers in the grant-in-aid institutions?

Further, I would like to put a question to the Government. When the Government knows that the authorised expenditure is only about 12 lakhs for putting 9.61 lakhs as 75 per cent of their share, — I presume that the total net authorised expenditure on account of these classes is only about 12 lakhs, — they can as well take over the control of these schools because the additional expenditure to Government would only be in the order of about 3 lakhs. Therefore I submit, Sir, that Government should see that the increments of these teachers working in grant-in-aid institutions, apart from those maintained by the local bodies, should be given irrespective of the fact whether the

private institutions do come forward with their quota or not.

The other point that I wanted to say about the grant-in-aid rules is this: Grants are given at the end of the year — or I would put it this way. Whatever amount that is due to a grant-in-aid institution is given at the commencement of the next year. That means that these grant-in-aid institutions have to provide funds to run their schools for one year and then take a refund from the Government. This has caused a little inconvenience to such of those institutions which are not in a position to provide funds to run their institutions properly. Therefore, I would suggest that whatever Government decide to give to these institutions, may be paid to these institutions in instalments at least, commencing from the very beginning of the year. If grants are given by Government to these institutions in half-yearly or quarterly instalments, it would be possible for the Government to help these institutions.

Another point I wanted to submit is this, Sir: I do not know why Government have reduced the allotment towards the payment of grants to these institutions. In the year 1952-53, the Government have actually paid 11.43 lakhs towards the maintenance of equipment to these aided institutions. In 1953-54, their revised estimate shows that 7.42 lakhs would be enough and for 1954-55, they have estimated it at 9.61 lakhs. The total amount that the Government had paid in 1952-53 was 11.47 lakhs. The estimated expenditure for 1954-55 is 9.61 lakhs. I want to know why there has been a reduction in the payment of grants to these institutions when the number has not been reduced. Sir, the number of pupils that were studying in high schools in 1924 was in the order of 37,000 and today this is in the order of 1.4 lakhs. There has been a quantitative upheaval in the number of students. It is very necessary that the rules should be liberalised in such a manner as to induce people to take up opening of these high schools where Government themselves are not doing it. And therefore,

whatever may be the expenditure in view of the abolition of the Lower Secondary Examination, the Government should see that they give encouragement more liberally so as to stimulate the opening of private high schools at least. That is one thing.

There is yet another point, Sir. In the year 1952-53 Government had a provision for giving equipment grants. In 1953-54 and 1954-55 they have withdrawn that provision. I want to know why Government have thought of not including the equipment grants in their allotments. Sir, in the high schools managed by the Municipalities, and District Boards, a definite scale of salary has been fixed; and committees of these local bodies have the power to appoint teachers in the lower grade, namely, Rs. 60-5-90/EB. 6-150; and the Director of Public Instruction is empowered to promote them to the next grade namely Rs. 130-10-200; and Government can promote these teachers to the next higher grade of Rs. 170-10-250. All these teachers working in the Municipal High Schools and District Board High Schools are dealt with by the Director of Public Instruction in matters of transfer and promotion, while the teachers working in the aided institutions are neither given benefits of these increments in salaries nor have they a sense of security of service; and if the Government take steps for entering into that field and take over the control of these schools also, after all the extra expenditure to Government would be very little. But at the same time, they will be assuring the services in high schools managed by private institutions and giving further encouragement in matters of providing secondary education to the pupils of the State.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ಏಡ್ ರೂಲ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗದಷ್ಟು ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನೆಟ್ ಆಥೆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್, ಖಾಸಗೀ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಏಕೆ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Increment in salaries ಎಂಬುದನ್ನು ಬಡ್ತಿ ಟ್ರಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಾಕಿಯಾದುದನ್ನೂ ನಾವೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದೀತು. ಈ ಕಾನೂನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೇ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಮುಮ್ಮಾನು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೇಕಡ 50ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನೇ ಬಹಳ ಲಬರಲ್ಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ Equipment and maintenance grant ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 1953-54ರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಕಡಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 60ರಿಂದ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರೇಡ್ ಇರುವುದು ನಿಜ. ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮೆಂಟಿನವರು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಬಾಕಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿ ಯವರೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಾಗಕೊಡಿ, ಅವರು ಅವರ ಭಾಗ ಸೇರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಗ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. 9 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಇನ್ನು 3 ಲಕ್ಷ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿರುವಾಗ ಪರಿಧರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಗಮನ ಆ ಕಡೆ ಇರುವಾಗ, ಅದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಯಾವುದು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪಬರಹವೆಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೈಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರಾಂಟನ್ನು easy instalment ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ನೂಡಕರು ತಮ್ಮ ಖೋತಾ ನೂಡನೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—I seek leave to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Buildings for Boys and Adikarnataka Schools at Malavalli

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ನಾಗರಾಜಮೂರ್ತಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ನೂಡನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ; ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ:

“37. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ” ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋರಿರ ತಕ್ಕ 3,77,90,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಮಾಂಡ್ ಮನವಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, 100 ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. (ಮಳವಳ್ಳಿ ಟೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಲಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ).

ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿರುವ ಎರಡು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಬಾಲಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನು ವಾಗಲೇ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ಯಾರ ಅರ್ಜಿಯ ಮೇಲೋ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತಡೆ ಆಡ್ಕರು ಬಂತು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ ವರು ಅದನ್ನು ಬುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿ ಸ್ಥಳ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ವರದಿ ಕಳುಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯ ತೀರ್ಮಾನವಾ ಗದೆ ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬುದ್ದಾಗಿ ಬಂದು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಟ್ಟಡ ಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ, ಪ್ರತಿಸಲವೂ ನಮೂದಿನಿಂದಂತೆ ಈ ಸಾರಿಯೂ 52 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಾಕಿಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಅರ್ಧ ಗೊತ್ತಾ ಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಗ್ರಾಂಟಲ್ಲವೆ? ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಸಾಲುವು ದಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆ ದಾಡಿದ್ದರ ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಕೆಲಸ ಈಡೇರಿತೆನ್ನುವಾಗ, ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು

ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಯಾವುದೋ ಅರ್ಜಿ ಬಂದು ತಡೆ ಆಡ್ಕರು ಬಂತು. ಹೀಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನ ವಾದರೆ ಪ್ರಜೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಹಾಗೆ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ? ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದೊಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಿಧಾನವಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಎಸಿ ಮೇಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ತಡವಾದರೆ ಅನಂತರ ಬೇರೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಶೇಕಡ 20-30 ರಷ್ಟು ಎಸಿ ಮೇಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿ ಸಿರುವ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯಮೇಲೆ 2 ವರ್ಷಗಳು ನಿಧಾನವಾದರೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪುನಃ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಬಲಗು ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ರಿವೈಸ್ ಎಸಿ ಮೇಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ನಿಜವಾ ಗಿಯೂ ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೋ ಅಥವಾ ಹಣ ಸಾಲುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಭಯ ಕೂಡ ಇದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸಮುದ್ರವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ವೆಡ್ಡೆಕ್ಕೆ, ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಳುಹಿಸಿತ್ತು, ಜಮಾಬು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಧಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಸಂಬಂಧ ದಲ್ಲೂ ಕೂಡ 26 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಡೆದಿದ್ದರೂ 26 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆಕ ಸ್ಮಾರ್ತ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಜಾಗ ವನ್ನು ಆಕ್ವೈರ್ ಮಾಡದೆ ಇರುವಾಗ, ಅಧಿಕರ್ಣಾಟಕ ಜನರ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಬಡಾವಣೆಗಾಗಿ ಮಿಸರಾ ಗಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅವರ ಒಂದು ಕೊರಿಕ್ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇ ಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಎರಡು ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಷಯ ವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಜಾಗೃತೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸಚಿವರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಡೆ ಆಡ್ಕರು ಏನಾಗಿದೆ, ಕಟ್ಟಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಡಮಾಡು ವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೂ ಕ್ವೇಮಿಲ್ಲ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಯೋಚಿ ನೆಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿ ರುವ ಹಣ ಈ ವರ್ಷವೇ ಖರ್ಚಾಗಿ ಮಳವಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಖೋತಾ ನೂಡನೆ ಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved :

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ

ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬಾರದೇ ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅಧಿಕರ್ಣಾಟಕರ ಮಿಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು 26 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಿಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಗಾಗಿ 57 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನರಿಪಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ,

Sri B. P. NAGARAJA MURTHY.—I seek leave to withdraw the cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Sri V. Venkatappa was very keen in moving one of his cut motions. If the House has no objection, I will take up his cut motion, because there are only 10 minutes more. The cut motions are Nos. 61 and 62 and he can move one of them.

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar—Hosanagar).—What about educational reforms?

Mr. SPEAKER.—I do not know.

Deplorable condition of School Buildings in Channapatna Taluk.

Sri V. VENKATAPPA (Channapatna).—Sir, I beg to move:

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the deplorable condition of some school buildings in Channapatna Taluk).”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಸಹ ನೋಡಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೂ ಸಹ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದಾಜು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲವು ಸ್ಕೂಲ್ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಿಲಿಟರಿಯವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಹಳೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಕಾರಣ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಭಾವಣಿಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿ ಇಂಥ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವುಗಳ ರಿಪೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಅಂದಾಜು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 8-10 ಇವೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಸಹ ಎರಡು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri V. VENKATAPPA.—I seek leave to withdraw the cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

Appointment of a Judge of High Court to enquire into Mysore University affairs.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—Sir, I beg to move:

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to urge the necessity of instituting an enquiry by a Judge of the High Court into the affairs of the University of Mysore).”

We are all aware of certain affairs of the Mysore University. Complaints have been received time and again regarding the admission of students to different colleges, especially to technical and professional colleges. Time and again complaints have been received that late admissions are mainly responsible for the failures in examinations. The percentage of failures in the examinations is increasing year after year and the teaching in the University has gone down deplorably. The way in which the University is being administered, we all know, is not at all satisfactory. The distribution of scholarships, disbursement of scholarships, the private tuition that is allowed to some of the teachers in the University, all have led to many things which are really deplorable. Again, the appointment of examiners, correction of papers, the leakage of question papers, all these things do require serious consideration at the hands of the University. It is no use spending

(Sri MULKA GOVINDA REDDY.)

Rs. 50 to Rs. 60 lakhs every year on the University when we do not get proper return from the University. Money spent must be well spent and must be utilised for the benefit of the people. Complaints that have been received, the complaints that have been alleged, should be really enquired into. I would earnestly urge on the Government to institute an enquiry into the affairs of this University including the complaints or the suggestions made so that we may improve the present working of the University and bring credit to the University. Formerly, as you all know, the Mysore University had a very good reputation; of the professors that adorned the University, the lecturers and readers that were in the University every Mysorean should be proud. But today what is the position? The position is the reverse. It is really regrettable that the University of Mysore, which had such a high reputation, has gone down in the estimate of the public and especially in the estimate of University people outside the Mysore State. I earnestly request the Government to institute an enquiry into these University affairs by a Judge of the High Court, by a Judge who is known to none of us and who can give a good and satisfactory report and advice to the Government, on which the Government should proceed to implement the recommendation in the report. With these few words I request the Government to accept this cut motion.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

*Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Government is one with the Hon'ble Member in accepting the principle that the prestige of the University should be kept up at as high a level as possible and necessary. But two factors are brought to the notice of this House. One is the principle of autonomy. The University is a learned body and we have to concede that they should have as much freedom as possible under the Constitution and therefore whether

there is case made out for enquiry of this nature is the point. The second factor is this. Both the Legislative Council as well as the Legislative Assembly are fully represented in the councils of the University, namely, the Senate as well as the University Council. From them we have received some complaints. But no case is made out for an enquiry of the kind suggested by the mover, namely, by a High Court Judge. We must respect the autonomy of the University as much as is possible. Even in the maintenance of the prestige of the University, it is better that we allow it to the University to shape its own policies. We request Hon'ble Members of this House who are its representatives in that body to interest themselves in the affair and bring it to a better level. With these remarks I have to request the Hon'ble mover of the cut motion to withdraw his cut motion.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—I seek the leave of the House to withdraw the cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

School Buildings in rural parts.

Sri G. NARAYANA GOWDA (Mulabagal—Srinivasapur).—I beg to move:

“That the demand under the head ‘37. Education’ for Rs. 3,77,90,000 be reduced by Rs. 100 (to draw the attention of the Government regarding construction of school buildings in rural parts of the State).”

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಹಲವಾರು ಕಟ್ಟಡಗಳು ದಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಗಿವೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸುಖದಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದೆ ಇವು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ದಾನಿಗಳಿಂದ ದಾನರೂಪವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡದಿರುವುದು ವ್ಯಸನಕರವಾದುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೂ ದರೂ ಸೂಕ್ತ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಈ ಬೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. **SPEAKER**.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 3,77,90,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955 in respect of ‘Education’.”

The motion was adopted.

MYSORE SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1954.

Motion to Consider—(Contd.)

5 P.M.

Sri M. V. RAMA RAO (Tumkur).—Sir, I find from the supplementary List of Business that the consideration of Bills is to commence at half-past Five. But I have no objection to start now, Sir.

Mr. **SPEAKER**.—It was changed later.

Sri M. V. RAMA RAO.—Sir, the Hon'ble the Minister for Revenue has proposed that this amending Bill be referred to a Select Committee of the House. Therefore, Sir, the observations which I shall now make will be confined to a brief statement of the case for giving earnest consideration to some of the points which I think should engage the serious attention of the Select Committee. I have no desire enter into a general discussion of the scheme of the Sales Tax Act or the total effect and scope of the amending Bill. Nevertheless, I consider it very important that some of the points at least must be investigated, if I may say so, without casting any aspersion or reflection upon anybody whatsoever, with complete objectivity.

Sir, much controversy has centered around the point that the Central enactment which grants exemptions from the levy of sales tax in respect of goods declared to be essential to the life of the community has been contravened in the Mysore Sales Tax Act as also in the amending Bill. It will be seen, Sir, that this Essential Goods Act (Act LII of 1952) was enacted into law by

Parliament subsequent to the enactment of the Mysore Sales Tax Act in 1948; and the exemptions in respect of the articles enumerated in the Schedule to the Central Act LII of 1952 have been dealt with by a series of notifications issued under Section 6 of the Mysore Sales Tax Act of 1948; and Act LII itself which is a very brief enactment, makes provision for the saving of whatever legislative enactments have already been made in respect of the goods sought to be exempted by that Act from the levy of sales-tax. The Essential Goods Declaration and Regulation of Taxes on Sale or Purchase Act of 1952 provides in Section 3 that “No law made after the commencement of this Act by the Legislature of a State imposing or authorising the imposition of tax on the sale or purchase of any goods declared by this Act to be essential for the life of the community shall have effect unless it has been reserved for the consideration of the President and has received his assent.” If I understood the observations which were made during the course of the debate yesterday by my esteemed friend the Leader of the Opposition and the Hon'ble Member Sri Sreenivasa Iyengar, they argued that this Central Act which confers immunity or makes an exception in the case of certain goods from the levy of sales-tax has the effect of placing certain limitations on the legislative competence of this House. All that I would like to say in respect of it is that Section 3 of that Act itself saves whatever has been enacted into law whether within the main body of the Sales Tax Act of 1948 or by way of notifications under Section 6 of that Act declaring certain goods to be exempt from the levy of sales-tax. Therefore, Sir, I consider that these observations really lack the force which the vehemence with which they were advanced in this House would probably seem to indicate they contain. There is really nothing that prevents the State of Mysore from making proposals seeking to levy sales-tax on some of the goods which are scheduled to the Central Act if, in the opinion of